

B. 78.

22 XVII - 205

In dinsten dinsten finden sie fünf
wunderschöne, unedige sinesen:

1. Die Mündung = Offenbarung Johann
Suchol's . 1803.

2. Ueber die jordanische wasserige Mitter-
zeit von der jordanischen Wasserleitung.
(Wol Frica 1778.)

3. Die Mitterzeit v. Pinnacel, ganz in Ziffer
bezeichneten Kupfer v. bairischen Bliden
dit. (Wol Kopsa)

4. Die Mitterzeit von der Schindler'schen
einen wohnungsbau strom.

5. Die Mitterzeit von der Frica per wohnung
in Kaspach.

Die wohnungsbau njeboh D. J. Kopsa
in Berlin'schen kupferne ra
5 nsl.

Die wohnungsbau Ma'icy
serbscheje.

[Faint, illegible handwritten text]

Unterscheid

2.

jednogo wernego

Rschescjana

a jednogo

Herrnhutara

w o t

jednogo wó tom wédobnego pokasani

schyknim tim samim k' huzbe a k' warnowanu, kenz
tim Herrnhutaram pschipadnu, tich samich sa do-
brich a wernich Rschescjanow jarze; tich pak, kenz
ke jini stawaju, sa winikow togo kralejstwa Kry-
stusowego huwolaju.

Luc. 22, 31, 32. Ej, ten Satanas jo was we-
gin pojedal, abú won was wofowal ako pscheni-
zu; ja pak som sa tebó pschogil, abú twoja wera
nepschestanula.

Handwritten: 1 7 7 8.
Hauptstadt: 9. 1. Fritz, past. in Coburg.

2 2 2 : 10 18. 133

Interesse

Interesse

Interesse

Interesse

Interesse

100

Interesse

Interesse

Interesse

tü
pa
no
tic
we
tu
fd
b

O Iſum Kryſte! tū Zagne Bohje, kenj tū
nāſoſch te grēchi togo zelego ſweta, ſmili ſe
nad nami ſchycfnimi, a daj nam twoj mēr.

Lubi Laſowar!

Gaž tū na tich zloweckow, woſebnie tōd naſchom
ſerſkem lanje Uchtungu dajoſch, ga bužoſch
tū namakaſch, až jich wele tim Herrnhutaram pſchi-
padnu, až woni tich ſamich ſa tich wernich Kſcheſcja-
now naſchogo jaſa huſnaju, na drugem boze pacf
tich ſamich, kenj ſe jim ſtawāju, ſa winikow teje
werneje bohgabojaſnoſeži a ſa tačich jarje, kenj Kry-
tuſa, tač acfo Sawol pſchefolguju a ſ'nowoti
ſchizuju? Zo how to pacf pſchizu, až jich wele tich
Herrnhutarow ſa wernich Kſcheſcjanow; jich na-
a 2 pſcheſchir.

pscheschimnikow pacf sa winikow togo Kschesczian-
 stwa husnaju? To pschizo wort togo, dockulaj woni
 psches tu wdnkownu beñ tich Herrnhutarow be daju
 iaglepisch, jich nutschni wäim pacf ñesnaju, tenfa-
 mi ñespüttuju, a tesch spüttowasch ñamogu. Wo-
 no dei togodla psches bohju gnadu s'krotkim pokaf-
 sani hordowasch ten Unterschejd jadnogo wernego
 Kschescziana a jadnogo Herrnhutara, abü kuzdi we-
 zel, zoj wort tich Herrnhutarow jo f'zaržanu, a s'no-
 wa na tich samich, fenj iim be stawaju, be ñepschegre-
 schil. Gaj mü pacf ten Unterschejd jadnogo wernego
 Kschescziana a jadnogo Herrnhutara pokasasch zomü
 ga derbimü naneuperwizi te snameña jadnogo wer-
 nego Kschescziana gorej putasch, a potom tu bildu
 togo Herrnhutara pscheschimo tej bilje togo wernego
 Kschescziana žaržasch. Gaj mü tacke žiči bujomü:
 ga bujo jaden kuzdi rosimni Lasowar posnasch mus-
 sasch, a jaden weliki Unterschejd mäsi jadnim wer-
 nim Kschesczianom a Herrnhutarom jo, a won bujo
 potom wort tich samich luzi a wort jich napscheschim-
 nikow hinaze be müßlich a bužisch, acko won aj do
 ñeta žičil jo. Zoj pacf nastupa te snameña jadnogo
 wernego Kschescziana: ga namačajomü mü te same
 wd tom bohjem flowe, fenj wort bohga jo nutsch da-
 ne a togodla ñimmerna wernoscj jo. Zoj pacf na-
 stuppa tu bildu tich Herrnhutarow: ga fu nam tu
 samu hoppisali žel te same, fenj s'ñimi fu hocholo schli-
 žel te, fenj fu mäsi ñimi buli; psches bohju gnadu
 pacf s'jich žrickow safej fu nüchtarne hordowali,
 acko jaden Regnier jaden Sutor a wele drugich;
 weje. Wono fu tesch tu samu bildu hoppisali wer-
 ne

ne huzabniski nascheje lutharskeje zerquei, ako jaden
 Fresenius, Steinmez, Burg. Baumgarten a ja-
 den Struensee, kotarimz te Herrnhutare to wotgro-
 no na jich Pisma hischejer winowate su, lez woni
 rowno se chwale, az schynich swojich napicheschiwni-
 fow f'kromojsche huzinili a jim te husia satka i su.
 Tu bildu tich Herrnhutarow mojomu tecke nasletku
 f'jich starich a nowich Pisimow husnasch, a dockulaz
 Krystus Matth. 12, 37. jejo: f'wojich flow' bu-
 zosch tu sabuzoni hordowach: ga nebujomu tim
 Herrnhutaram jedneje f'schimdi zinisch, gaz mu jich
 bildu f'jich hegen Pisimow husnasch putam. Das-
 scho nam togodla netto sam ten Unterscheid jadnogo
 wernego Kschescjana a jadnogo Herrnhutara pokas-
 fasch, a pschaschasch:

Kack jo jaden werni Kschescjan sa bohjim flo-
 wom hobschaffowani?

Jaden werni Kschescjan se chwali pretk schyn-
 knich wezow togo knesa. Krystusa kesczi won acko
 ten jaden twardi grunt, nad kotarimz won twaroni
 jo sa 1 Cori. 13, 11. Drugi grunt namojo nicht salozisch,
 nimo togo salozonego; kotariz jo Jesus ten Krystus.

Zoli won wot togo abo wernego wernego huzabniska
 jadro dobre roshuzene dostal, ga won tacke husnajo
 acko jaden dahr togo dawara schynknich dobrich dah-
 row. Won pacf sebe nedajo jedno me po jednom
 huzabniku, abu won psches to jadro pretkschegne-
 putal abo wot drugich se roszejli. Herdujoli won
 pacf wot drugich po jadnom huzabniku, fenj jaden
 werni snanf teje wernosezi bul jo, pomeñoni, ga won
 tackego meña derre se nekrouma; glicholan pacf

) 6 (

won hobsnanijo, aź won **J**esusa sa ten jaden grunt
swojeje sbožnosći; wernich huzabnikow pacf sa **K**ry-
stusowich služabnikow žarži. **T**ogod!a namojo nam
to nicht sa se mēsch, gaž mū to mē tich **L**utheriskich ne-
saischptomū, dockulaž nīz mū; ale te **P**apistare
nam to same su dawali; mū tesch togo nabogego
D. **L**utheruka sa togo sachopāra nascheje huzbi ne-
žaržimū; ale jano sa togo, kenz ju huzisczil jo. **W**o
sbitnem nepomenimū mū se **L**utherse, **P**awolowe
abo **S**apolske, abū mū psches to same kicheli k'po-
snaschu dawasch, aź togo jadnogo roshuzene k'sbož-
nosći lepsche jo, acfo togo drugego. **M**ū žaržimū
wele mezi schycknich huzabnikow, kenz to bolže slo-
wo žiscze aluterne huzesa **K**rystusowich služabnikow.
Mū folgujomū tom **E**xemploju tich prednich **P**os-
solskich gmenow, jož jedna po tej drugej se pomenila
nejo, lez woni rowno wō tej hobjadnosći teje weri
su stojali; ale kuzda gmena jo se pomenila po tom
lanže abo mescze, jož wona jo sgrommažona hordo-
wala?

Zo pacf žiñi pschi tom ten **H**errnhutar?

Ten **H**errnhutar puta wō tom meñu jadnogo **M**āh-
riskego bratscha jadro pretsche žneñe, aź won tesch
togodla wot schycknogo gmeinstwa k'teju **L**utherseja
žerqwu se loštergno; nowe bātomne wāze twari,
nowe huzabniki sebe powolajo; jo nowe **K**archobi
sebe nagottujo; tesch to mē jadnogo **L**uthersego
sewschim wotpoložio; jož won glicholan wot nilodo-
sczi how wō tej **L**uthersej žerqui se žimil a wō tej sa-
mej k'tom **R**schescžanstwu jo pschīnāžoni hordowal;
rowno abū te **M**āhriske bratschi to **E**vangelium ži-
sczej

ezej huzili, acfo wono wd naschej Lutherскеj zerqui
 pratkowane hordujo. Wonno jo pacf huschej togo
 hischjer jadona hobschuda, az te Herrnhutare se Mäh-
 riske bratschi pomeniu. Pšetto zel namaju woni
 jednich Mähriskich bratschow māsi sobu, zel woni to
 newere, zož te stare Mähriske a Böhmske bratschi su
 werili; jich wāsm jo wele wezej jadro humūplene to-
 go Grobi wot Zinzendorf, kenz take swojich huckni-
 kom, kotare wetschi zel Lutherске su, huzil jo. Do-
 kulaž netto te Herrnhutare wot nas se wotzeliju,
 netreffio jich togodla to hobjtroffowane Pawolowe?
 Kaf? jo Krystus netto rosželoni? Toli jo Pawol,
 abo su te Mähriske bratschi, sa was fšchizowane? abo
 sejo mu wd Pawolowem meņu dupōne? 1 Cor. 1, 13.

Zo žini jaden wēri Kschescjan f' drugemu?

Won se žarži wd swozej wēre a žūweņu jano f' boh-
 zem flowu, sa teju hūzbu Petrušoweju 2 Petr. 1, 21.
 Mū mamū moznejsche Profetowске flowo, a wū der-
 re žinische, az na to pilne gledascho, acfo na swetlo
 wd schannem mēscze fšwescheze, az wono se fšwita, a
 ta jurschna gwēsda gorej jo wd waschich hutschobach.
 Won jo westi, az te fšwete muhje bohje, kenz
 te fšwete Pišma su napikali, groñili a pissali
 su, goñone pšes togo swetego Ducha
 2 Petr. 1, 21. Won wēri, az schnečno pišmo jo wot
 bohga nutschdane a huzitne f' huzbe, f' doñafēnu,
 f' polepšowanu, f' roshuzēnu wd pšchaudosēju.

abū Bohji žloweck būl dopokñoni, f' schiečno-
 mu dobremu statku gottowi 2 Timoth. 3, 16, 17.
 Won togodla wēri, az wd tom swetem pišme jedne
 bludi f' namafānu nejšū, ale wele wezi lutna wēroscj
 jo. Namozoli won to a wono hobpšhimesch: ga

dajo won tu winu tom swetem pišmoju, ale swo-
 jom slabem rosimu. Won husgońno te pišma, a
 jarzi je sa tu jadnu wernu pretkpořasń swojeje wěri
 a žiwěna. Bohje słowo jo jomu lubsche, něžli wele
 tomšind kuskom plorta a slobra. Won jo jarzi sa
 bohju mož s' sbožnosći tim samim, kenz wěre Róm.
 1, 16. Won pišezje spomina na te słowa JEŝuŝo-
 we Joh. 14, 23. Ehtož me lubujo, ten bujo moje
 słowo jarzasch.

Kač pacč se hoppořažo ten Herrnhutar psche-
 schimo tom Bohiem słowu?

Ten Grobba wot Zinzendorff jo to kaine welgim ry-
 ne jarzal. Won jo wó jadnom schischjanem prate-
 lowańu florńe huzil, až wó tom swetem pišme brachi
 a Fehlare s' namařańu su, kenz s' něwežeńa a psche-
 chwatańa tich, kenz to bohje słowo su napisałi, su
 nutschpschischli. Won jo swojim huckńikam tu radu
 dal, až woni to swete pišmo s' tich ruckow pschejz ži-
 sch derbe. A kač wele něžsu lejdar! jogo raže folz
 gorwali! Žoli to, te Dutsche tom humožńikoju pschi-
 wáscž, abo wele wezi wot něgo wotwáscž? gaž won
 na te knigli, wó forarichž ten humožńik s' nami grońi,
 bludi jo dońascž. Tak něžsu te stare werne Mähriske
 a Böhmske bratschi to swete pišmo sańizowali. Wo-
 ni su wele wezi tom sřnotu, to bohje słowo wó jich
 rezi lasowasch, Dobůtki a žiwěne gorej hoptowali.
 Kač mogu togodla te luže s' pschawim se Mähriske
 bratschi pomeńisch, kenz jich Borsohran wó tackej
 wichtig wezi tacč nerowne su? Sa jim ksche woni
 wó wěre, a žiwěńu se richtowasch, gaž to psches
 Bohjeho Duchu nutschwane słowo s' tich ruckow
 ksche

Psche pschej; zinišch? Medoppolniiu woni psches to
 fame to tužne swescjowane Paulusowe 2 Timoth.
 4, 3, 4. wono bužo kaš busch, wó kotaremž woni tu
 strowězinezu huzbu nebudu scherpeich, ale budu fa-
 mi šebe sa kwojim pojedanim huzabnikow nagrom-
 majisch, sa tim, ako jin tej huschi šwerbitej. A bu-
 du tej huschi wot teje wernosczi wothobroschisch a še
 k'bažnikam hobroschisch. A glicholan še daju wěle
 žlonkow teje Evangeliskeje zerqvej k'tomu sporrasch,
 a; woni tu zerqvej spuicze, žož to bohje šlowo hužo to
 žaržane, žiscze a luterane huzone hordujo, a k'tackej
 gmeňe stupe, kenz to bohje šlowo sažuju. Sani-
 žuischo a spuicjo jano to droge a schogogoreiwosesch
 dostojne šlowo bohje, och fact laschko bužoscho wu
 mo; wot schafego wetscha teje huzbi how a tam chit-
 tane hordowasch, fact laschko bužoscho wu mo; še
 sablužisch, gaž wam to bohje šlowo, kenz nam dej
 swetlo na naschej drose k'sbožnosczu busch, brachujo!

Zo žini jaden werni Kschescjan k'tscheschemu?
 Jaden werni Kschescjan še trožtujo togo humoženā
 Krystuškowego wó tej Ordnungse teje pokuti. Psches
 tu pokutu nerošmejo won fact wele, abū won sa swoje
 grēchi šam būšowasch a bohgu došč žinišch kschel-
 ale, gaž ten Pretkbežar Krystušowi wó Jesuškowem
 meňu jejo: žiňšcho pokutu a wěrscho wó to Evange-
 lium: ga rošmejo ten Kschescjan psches to šlowo po-
 kutu to pschemeňe teje mūšli a teje hutschobi, žož
 won to šfaseňe swojeje hutschobi a te wotstupeňa wot
 tich kasnow bohžich hoblurujo; teje bohjeje gnadi še
 nedostojnego žarži; žogodla won hutschobne wūn-
 schujo, teje bohjeje gnadi Jesum Krysta! dla šafej

želbni hordowasch, a šebe přetkwošmō, f'nowa ja-
 dno lepsche žiwēne sa tim dobrim spodobanīm bohžim
 wāscj. Tacke pschmenēne teje mūsli dajo won wot
 Bohga psches swojogo Duchu wō šebe naporrasch,
 Potarij potom Krystuša wō nom roššchafnio, jogo
 wot teje Krystušoweje pichaudosczi westego huzinjo,
 Potarejež dla won nūz jano wodawane swojich grechow
 ale tesch to hūšweschene destano, a wō Krystušu
 jadona nowa stworbha hordujō 2 Corinth. 5, 17. To-
 godla jo jadnom wernem Kschesczansju ta huzba wot
 teje Ordnungtogo stromā rowno tak wichtig, acko
 ta huzba wot Krystuša šamego. Pšetto rowno
 acko jano ten chori sa tim gojzom pojedā, Potarij
 swoju choroscj hūšnajo a žujo: tacke nāmožo nīcht
 Žesusa togo gojza rich chorich Duschow še pschamē
 roswāšelisch a trojtomasch, kenz nējo perwej jaden
 chamni a hobscheschfani hordowal, rowno acko ŽE-
 sus jano rich chamnich a hobscheschfanich f'šebe wola-
 jo a hochložisch slubō, gaj won Matth. 11, 28. jejo:
 Pojzicj f'umne schōkne, kenz wu chamne a hobschesch-
 fane šeio, ja wu was hochložisch.

Rack pack še hoppokāzo tudi ten Herrnhutar?
 Won grōnj a spīwa hobstaune wot Kschweja ranow,
 wot Jagnescha a humožūika. Wot teje Ordnungt.
 teje pokuti pack, wot togo hūšnascha a hoblutowāna
 rich grēchow, wot togo hoppokasāna teje wēri psches
 dobre statki nozo won nūz šlūschasch. Tim, kenz tacke sa
 bohžim šlowom huze a prakujū, grōni won kasnōw-
 nīcki. To Evangelium pokāzo sa jogo Meinungu
 togo grēschnīka ned ku Krystušu, a wono nējo trōba,
 aj won perwej psches wu kasnī acko psches jadnogo
 roshu

roshuzabnika fu Krystuſu goñoni horduio. Ten
 kami ſloweck jo f' Krystuſom nejgnauñej ſwefani,
 tenz jogo ñeifichernej ſe trojtujio; jadnogo zuſcha teje
 Krystuſoweje kſchwej pſchawe wäſole ſe chwaki, gaž
 won teſch perwej tu zaloscz a ſkaſeñe ſwojeje huſchobi
 huſnal a nad teju ſameju ſe hobtužil ñejo. Wot te-
 ie pokuti ñožo won ñiz wejeſch, pſchetto tu ſamju jo
 Krystus, acſo won jejo, ſa naſ na tej kſchizi žiñil.

Žo žiñi jaden werni Kſchesczan k' ſtwortemu?

Jaden werni Kſchesczan žarži Žeſuſa tu drugu Per-
 ſchonju wó tom Bohgojſtwu f' Žohanneſom ſa togo
 wernego Bohga a ſa to ñimmerne žiwene, ſa togo
 ñimmernego jadnog' porožonego ſynna Bohžego, ſa
 togo ſtworiſchela a ſa žarbowara ſchycñich wěžom,
 pſches kotaregož ſchycñe wezi huziñone fu Žoh. 1, 3.
 a kotariž ſchycñe wezi ñažo pſches to ſlowo ſwojeje
 moži. To godla won pacť ñe žarži tu prednu a kſches-
 ſku Perſchonju, togo Wofchza a ſwetejo Duchu ſa
 ryñej: won wele wezej wěri, a ž jadona Perſchona
 tať derre acſo ta druga na tom ſtworinu jo želbu
 mēla, ſa tim ſnančſtwom Pawolowim 1 Corinth. 8,
 6. mü mamü jano jadnogo Bohga togo Wofchza,
 wot kotaregož ſchycñe wezi fu a mü k' ñomu, a ja-
 dnogo kñeſa Žeſum Krystuſa, pſches kotaregož ſchy-
 cñe wezi fu a mü pſches ñogo. Won wěri, žož
 Krystus jejo Žoh. 5, 17. Moji Wofchcz žela a ž do
 ñeta, a ja želam tecke. A dočulaž Petrus tom ſwete-
 rem duchoju bohga groñi Apoſt. Geſch. 5, 3, 4: ga
 žarži won tecke togo ſwetejo Duchu ſa togo ſtwori-
 ſchela togo ſweta.

Namakajolimon, a ž Žohannes a Pawol
 Krystuſu

Krystusku to stworenie togo sweta jesto pschivischotej-
ga won wě, ai wonej psches to to Bohgojstwo Kry-
stusowe pschischimo tın wınikam togo swawego stej-
fschelej hoppokasafsch. A rowno acko jeden werni
Kischefcjan to stworenie togo sweta schyctnim tschim
Perschonam pschivischs: tacť won se tesch wafelio
pschi towa humojenu nad teju luboscju schyctnich
tschich Perschonow. Pschetto lez rowno ten syn
Bohzi ten statť togo humojenahuwadljo: gachwali
glicholan Bohg swoju luboscj k'nam, az won swojo-
go jadnog porozonego synna nejo lutowal, ale jogo-
sa nas do togo nejwetschego sberpeña a swerschi jo
tam dal, acko mi hischjer grechniki bechmi. Róm.
5, 8. Ten sweti Duch jo tu zloweznu Naturu Kry-
stusowu wó tej Mariji bildowal Luc. 1, 33. jogo se
swojimi dahrami huschej scheje móri žalbowal Psalm
45, 8. won roskschafnio Krystusa wó tich zlowefach,
az woni do njogo werisch mogu. Joh. 14, 14. Zaden
werni Kischefcjan zesczi togodla togo Boscheja a to-
go swetego Ducha, ako togo synna, sa teju huzbu
Krystusoweju Joh. 5, 23. woni deje schyctne togo
synna zesczisch, acko woni togo Boscheja zescje.

So pacť zini ten Herrnhutar?

Won jarzi togo Boscheja a swetego Ducha sa ryneň
acko Krystussa. Ten Grobba mot Zinzendorf jejo
wó tom pratkowanj mot togo Boschjojskego Amtu
Krystusowego, az jano Krystus sam ten stworischel
togo sweta jo, a az jonu tej drugej dwe Perschone-
jano stej pommogalej. A wó jadnom pratkowanu,
tenz wó drugem jele pag. 219. tich szromajonich
wó Aweriskej sjaunie jarjanich pratkowanow stoj
jejo

zejo won, aź wono wó tej bibliji něštoj, aź ten Woschcź
 Jesum Krystuša ten stworišchel schycknich wěrow jo;
 won pschistawio: chtoź hoaze jadnom drugem muh-
 zoju, acfo tom goleschu wó tich sterganich peluchach
 to gruntowane schycknich kralejstwow pschipscho, a
 aź schyckno psches jogo worduč be stalo jo: ga daichi
 won potom jadnom Bohu, kotaregoź won togo
 něbáštego Woschcźa pomeńio, be modli, abo hoaze
 jadnom swetem Duchoju: ga som ja južor zesto
 gronil, aź jaden tacfi sa mojim husnaschim wot jedno-
 go bluzabńika togo Jupiteta, togo Mercürejuka, to-
 go Apolla abo hoaze jadnogo welifege Bercha, ko-
 tarimj te tatańe to mě Bohje šu pschipołožili, welgin
 rosželoni siejo. Kack: juw jo wono togodla, gaź ja-
 den hukńick togo šamego huzabńika jo pschibogojstwo
 pomeńio, tom Woschzoju a swetem Duchoju be mo-
 dlich? wot jogo ten kńes Fresenius wezei ako jedno
 šnancfstwo wó swojich pišunach wotpoložio, aź ten
 hukńick jo acfo jogo huzabńick. Kack mojo nětota
 zescź, kotaruž jaden Herrnhutar Krystušus s'ćimi hu-
 stami hoppokajo, Krystušu be spodobasch, dokulaž
 won to zescźeńe togo Woschcźa wot togo zescźeńa to-
 go šynna rosželio, zož glicholan Krystus zejo: ja a
 ten Woschcź meji šmeji jadno Joh. 10, 30. kenz tecke
 Johannes wot togo swetego Ducha hobšnańio:
 Ešchi šu, kenz šnańu na něbū, ten Woschcź, to šlo-
 wo a ten sweti Duch, a tetschi šu jadno 1 Joh. 5, 7.
 Gabū te Herrnhutare togo humojńika tacf lubowali.
 acfo woni s'ćimi hustami pretfdawaju; gabū woni
 jogo, acfo pretfdawaju, wó jich hutschobe žuli; ga
 bū woni ja teju pschitajńu a Dexamplom Krystušo-
 win

wim tom Boschcjoju, a swetem Duchoju wetschu
jesčj hoppokasali. Och kack žischeze jo JEsus swo-
zogo Boschcja zescil, ako won Joh. 8, 49. žaschoz-
ja zescju mojogo Boschcja. Kotaru zescj io won
tom Boschcjoju a swetem Duchoju hoppokasal, do-
fulaj won nřz jano wđ swojom meńu; ale tesch wđ
tom meńu togo Boschcja a swetego Duchu Dupřsch
pschikasal jo. Matth. 28.

Žo žiń ten werni Křschescjan řpetemu?

Won ře hoppilnujo, togo starego žloweka wezej a
wezej wotpoložřsch, togo nowego žloweka pař wezej
a wezej ře hoblaz. Won wěri řPawolom, ař won
ten zel řejo hřschczer dostanul, ale ař won dej beřařsch,
abŭ won jen mogl pschřesch. Phil. 3, 12.

Won žujo řtim řamim řořlom, ař jomu ten
grěch hřschczer pschilippa. Won řarži togodla te
rurhuzowańa Křstusřowe a jogo řořlom řwachow-
nosři, řwojńe a řmodleńu řa welgin twichtig a notne,
ma te řame pscheze psched wozima, a hugba swoju
řbořnosři řbořańu a řdžanřm Phil. 2, 14. Dokul-
ař won řDabitom a řJacobusřom hřřnařo, ař won
wele řgrěschř: ga pschřři won řohga řEsus Křř-
řta dla řuřdi řen wđ wodawańe swojřch grěchřw a jo
weřři, ař řohg jogo řřch řamřch dla řařuřřsch řebu-
řo. Řřm. 8, 1.

Kack pař ře hoppokajo ten Herrnhutar?

Řen jo řa swojeju Řejnurgu řtim grěchřm gor jeřno
gotrowi. Řřschřli won řeře řmřřleńami, ře řlo-
wami a ře řatřkami, ga won řa to řarži, ař řetres-
pa togodla ře řtarasřch a řohga wđ wodawańe pschř-
řřsch. Žo řtawañe a pschewřńeńe togo grecha a řar-
řa

řa

Ja jo jomu tak laschke, abü necht perko wot drastwi
hobral. Takeje pschirwnosczi jo ten knes Groba
jesto se brochomal. Och fak wele jo ten winik ju-
zor Dobul, gaz won sanizowani a ryni jarzani hordujo.

So ziñi ten werni Kschescjan k'schestemu?

Won wëri sa tim tscheschim zlonkom teje Kschescjan-
skeje wëri iadnu gemeinu tich swetich; won pak wëri,
až wona na tom zelem swesche rosdroszõna jo,
až ten knes ju snajo, lez rowno jomu schyckne zloncki
teje sameje snate nejku. Won wëri, až woni sposi
teju glomu, kenz Krystus jo, wõ jadnom duchnem
gemeinstwe stoje a sa se bohga pschoße. Won ma tu
nazeju, jich na nebu gromnadu wišesch. Won jo
jarzi sa nenotne, jo sa nemožne, jich schycknich s' me-
nim a wot hobliža snasch. Won jo tecke sa notne
nejarzi, až woni schyckne na jadnom mescze gromma-
du pschidu a tim wõufownim s' Chopõnkam se pod-
šischju.

So pacz ziñi ten Herrnhutar?

Won skomnužio swõjo semske powolañe, spusczjo
swõju žurnoscž, jonku a žischi a pschehožžo landi,
mesta a ži, abü won te werne zlonki togo Duchnes
ao schela posnal. Won tesch sa to jarzi, až woni
schycknich meña napisañe ma. Won jarzi tu Herrn-
hutaržku gemeinu sa tu jadnu wernu gemeinu, ku ko-
tarejž schyckne, kenz kšche s'božne hordowaič, se po-
snasch derbe. Ten knes Groba jo tom knes Promž-
toju Burg s' klornimi flowami pižal: až won sebe jo
Mühu dal, abü te Mähriske bratschi, tu Evangelstu
zerqvej, do jich gemeinu gorej wõseli. Drugim zer-
quám grõni wõu Pschitworfki, wõ kotarichž, sa jo jo
Mejnunga

Mejnungu, bischczet jaden abo ten drugi k'nothoju
 buto sbojni hordomasch. Zogo huczniki muße tim
 'chopönkam teje gmejni se podeischpisch. Ehto, ja-
 no wo jadnom napscheschimo groñi, ten sami ñejo
 pschawe pschi svojej hutschobe a groñi tom humoñni,
 foju napscheschimo. Kotara gardoscj! kotara ñe-
 smilnoscj! (Zo zini ten werni. Kschescian k'bedimeinu?)
 Won fluzi Bohgu woßebe wo Duchu a wo wer-
 noscj. Won dajo sebe derre tecke te wönkowne
 s'chöpönki, gaz jano pscheschimo Bohzej pichkami
 ñejbu, spodobasch; won pak weri, az to kraleistwo
 Bohze woßebe wo nas dej busch a s'wönkownimi
 pozinkami ñepschizo, a az mono ñejo jez daniž pische,
 ale pschaudoscj a mēr a wāßele wo tom swetem Du-
 chu Röm. 14, 17.

Won ñama nad welimi s'chöpönkami jedno
 spodobane, dokulaž ta Duscha psches ñe rosdrosco-
 na a ta werna hutschobna bohja fluzba gor laschko do
 wönkownich s'chöpönkow mozo pichemenona hordo-
 wasch. Won teich ñebužo wēle meñej pscheschimo
 tom wēzeñu a wohle togo kñestwa nowe s'chöpönki
 nutschwāscj.

Zo pacz zini ten Herrnhutar?

Won jo tak woce wönkownich s'chöpönkow pschi swo-
 jej bohzej fluzbe nutschwādł, accho tam su: to nogi-
 musche, wāzore teje lubwiczi, swestki, nowe s'wezeñe,
 bratschowe a gotichine meña, schakorake fluzbi pschi
 tej gmejne; to kablowañe a poschkañe, rack, az ta
 hutschoba nad tim wönkownim tu nutschnu bohju
 fluzba sabüdno. A to schyckno mimo a zel pscheschi-
 wo togo kñestwa wēzeñu a wohle. Ze zlonki teje
 gmejne

gmejne muße tackim s'chöpönkam se podejschpisch
s'prek'dawanim, aź ten humožnik a ten Duch tej
gmejne tacke pschikajotej.

So žini ten werni Kschescjan P'wošimemu?

Won žarži ten manželski žtand ačo bohže hustawene
wō schej zescži. Won sebe puta manželskego romne-
go, wolajuži P'Bohgu, se scheju mudrosčju, a zwoč
tackego, s'kotarim won se najejo, wō lubosčji a hob-
jadnosčji se žuwisch a swojo Duchne a schelne pom-
lane wotwardomasch. Won wōhžo swoj manželski
žtand žesne a nesmasane. Won pač tesch wēri, aź
won, gaž tecke do togo šamego žtandu nēstupi, Boh-
gu bluzišch a jomu se spodobasch možo.

So pač žini ten Herrnhutar?

Ten mēni wō tom manželstwu jadnu wetschu mož
P'hušweschenū ačo wō tom Sacramensche togo swe-
tego Holtara namašasch. Won pschiňasō psches
ten kabl tackich Perschonow grommadu kenz perwej
se nejbu wíželi, kenz se nesnaju, nelubuju a negluzne
grommadu se žuwe. Žano te žōnōne šu sa jogo
Mejnungu doppelnone; te fryne pač nedopolnone
luže. Won dajo pretč, aź ten gloš togo kabla ten
gloš togo humožnika jo, kotaremuž jogo huckniksi po-
šluschasch derbe.

So žini ten wēri Kschescjan P'zewetemu?

Won žarži huzabnickow a Pratkarow, kenz derre
pretčstojē, dwojakeje zescži dostojnich. Won wēri,
aź ten Biscupowski abo huzabnikowski hamt jaden
Kschasni hamt jo, a aź kuzdi se dowazišch nederbi
huzabnick busch Jacobi 3, 1. Wōšebne wēri wou,
aź jaden huzabnick, kenz māsi tich Zataňow pošlani

B

hordujo,

horduju, tu rejtich tatanow, rosmesch derbi, gaž won jich wot togo bluda k' tej wěrnosczi jo pschinascz.

Kak pac k' se hoppokajo pschi tom ten Herrnhutar? Won jo jaden fromnoschelnic tich Evangelick Prätkarow, rowno acko Fresenius wó swojich pis-mach hoppokajo, až jaden Herrnhutar groñil jo: won k'schel, abü schyckne Evangelcke Prätkare na schibenzi wibali. Ich huzabnikow hustawiju woni psches k'abl. Kak ten padno, taka jo togo humožni-ka mohla. Woni posczelu huzabnikow wón, kotare tu rejtich samich, ku kotarimž woni poslane horduju, zesto nerosmeju, tesch tu godnoscž namaju, kotara k' jadnom huzabnikowu bluscha. Wot togo huzabnikowu Regnier a Sutor, kenz k' tim tatanam stej poslanej hordowalej, wezej. Ich chwalba, až woni huzabnikow k' tim tatanam posczelu, jo tecke zesto falschna: pschetto jich posgli nepschidu k' jednom tatanowu, rowno acko Regnier, k' tim tatanam jo poslanu hordowal, na jednom tatanu zelal nejo.

Jo žiñt jaden wěrní Kschesczan k' žažetemu?

Won groñi a pischo wot tich potajmnoščow nascheje wěri se schim přetkledaním a poněžnoscžu, abü won tim, kenz wónze ku, jeden gelegenhejt nedal, te k'ame fromnoschisch.

Jo pak žiñi ten Herrnhutar?

Won wó swojom gronnu a karlichach gor malke k' přetkleda. Kak zesto jo ten k'nes Groba Jesuka, kenz chwaloni jo huschej schogo do nimmernosczi, twar-za pomenil, a wot nogo groñil, až won tak acko gmejnluzje groñil jo. Jo, won jo gor k' dowazil, jadro druge pschestawene togo nowego Testamenta wó swojej

swójej

swojej gmejne nutschwascz, zoj won glicholan sa swo-
jim hegen posnaschim tu grichisku rez pschaweros-
nel nejso.

Zo ziti ten werni Kschesczan E' iadnastemu?

Jaden werni Kschesczan lubujo a grohi tu wernoscj
sa teju huzbu Pawoloweju Ephes. 4, 20: 25. wot-
polozcjo tu tju a grohscho tu wernoscj jaden kuzdi se
swojim blischim, dockulaz mu masi hobu zlonkismu.

Zo pak ziti ten Herrnhutar?

Won se dajo pschi welich newernoscjach namašasch.
Zich Biscup a glowa, ten knes Groba wot Zinzen-
dorf jo se chwalil, az won wot tich Pismahuzonich
togo Unwerjteta Kopenhagen na tom prednem, dnu
togo maseka Mana wo tom lesche 1735. jo era-
mnirowani a hupschawoni hordowal, zoj glicholan
te same Pismahuzone na to pschasciane jadnogo dru-
gego Grobi tacem pretkdawaniu napscheschimo gro-
ne. Zoli derre ten sami Biscup pschi tacich wohl-
nich tiach jadno gole Bohje? jaden zloweck, kenz wo
tej kschwi a ranach Jesussowich gnadu ma? Zeden
zim, az jogo huckniki tecke se dzami hocholo du, ko-
tare Baumgarten, Struensee, Fresenius, Blaschnig
a druge wo sich pismach su posnate huzinili. Na
tom dwore togo krala Dabita nebū te Herrnhutare
jedno hobudlene namašali, pschetto won jejo Psalm
101, 7. falschnich luji ja nechowam wo mojom do-
me; tun dgaram se podla mno negozi.

Kaki jo ten werni Kschesczan E' dwanastemu?

Won jo swojich Meinungow wot tich nejwichtignej-
schich wernoscjow teje weri westi, won jo tesch gottos-

b 2

wi

wi k' sagroñeñu, kuzdemu, kenz wot ñogo wěstosč
požeda teje najeje wó ñom. 1 Petr. 3, 15.

So pak žini ten Herrnhutar?

Won hubega psched tim pscheputañim a sagroñeñim.
Tacke jo ten kñes Groba žinil, a jo swojim huckñi-
kam folgjuze tschi huzbi dal:

1) až deje psches melžane tim wojnam hubegasch,
perwej nežli woni še stanu.

2) až deje psches melžane te wojni, kenz še stanu,
šojnozowasch, a gabu tesch wele jim napscheschimo pi-
šane hordowalo, ga ñederbe woni žednu schmuschku
na to wotgroñisch.

3) až te bratschi, kenz wošebnu napscheschimonosč
naporali, a wó drose šu, s' drogi hisch derbe.

So žini ten wěrní Kšescjan k' tschinastemu?

Won pscheñasč schyckne hobgroñeña a pschegoño-
wana se scherpnosčju. Won folgju te j prětkpokasñi
Krystufowej, kotariž nesch, ofascho acto won schzo-
kani hordowa; negrosascho, acto won scherpescho,
ale schyckno tom pschawe šuschezemu pschiruzi
1 Petr. 2, 23.

So pak žini ten Herrnhutar?

Won grosi a šromnoschi tich šamich, kenz jich Am-
tu a wědobnosčji dla tom Herrnhutarškem wásmu še
stawaju. Dočku! až ten Evangelški Prátkar sa bohžim
šlowom s' ñimi buschñamožo, ale sa tim Exemplom
tich šoglow jich wošebarštrou še stawasch muš:, ga
jo won šaklepõni, won ñepratkujõ s' Duchu, woni
groñe schacke šle wot ñogo, na žom woni džu. We-
ni šromnosche jogo Perichonu, huzbu a želi hamt a
rubnu jomu to žognowane, kenz won wó šwojom
Amšche

Amsche hoaze, hū wijel. Zoga pacf mostanu tudi te stoppi ZEsufowe? (Kacki jo netto ten werni Kschesczjan gaz mū schyctno, zož mū až how groñili smū, grommadu wōsmōmū?) Zaden werni Kschesczjan jo tacki, kotariž se jano togo chwali, až won Krystuža wē a snajo, až won jogo glowa jo, kotariž to wor Bohga nutschdane a wō tej bibliji napifane slowo, acfo tu jadnu pretkpočasñ teje huzbi a žiwēna požiuschne gorej wōsmō, togo tschojonego Bohga zesczi, Krystuža wō tej Ordnungse teje pokuti se trožtujo; na tom nowem zloweku kuzdi ženi rosczo; Bohgu wezej s'teju hutschobu, acfo s'wōnkownami s'chōpōnkami bluzisch puta; kotariž to, zož won wō hutschobe wēri, s'timi hustami wāselē posnajo; ku kuzdemu tu wērnoscž groñi a swojich napscheschirōnikow se scherpnosczju pscheñaso.

Kacki pacf jo ten Herrnhutar, gaz mū schyctno, zož mū až how groñili smū, grommadu wōsmōmū?

Zaden Herrnhutar jo napscheschimo ten sam, kotariž wō tom meñu jadnogo Mähriskego bratscha swoju nejwetschu chwambu puta, a tim s'chōpōnkam teje Herrnhutarsteje ginejni tak tndchtojske se podeischpio, až won nad timi tom swetem pižmoju tu winomatu zescž rubño, togodla tu potajmnošč wot teje sweteje tschojosczji pschima, Krystuža napscheschimo tej pretkpižanej Ordnungse se trožtujo, a wēze nate wōnkowne s'chōpōnki acfo na tu nutschnu bohžu bluzbu spomina a žo; swoje Meinungi satawijo, nadžami a newernoscžami jednu wēdobnošč se be ūenagottujo; a swojich napscheschirōnikow bromoschi a psche folgujo.

So možomú s'togo husnasch a nahucfnusch?

Mů možomú s'togo husnasch a nahucfnusch; aź mást jadnim wernim Kschescjanom, fenž glicholan ten Herrnhutar busch zo, a mást jadnim Herrnhutarom jaden weliki Unterschejt jo, Dalej, aź tom wernem Kschescjanstwu jedna žkoda že nestano, ale to same wele weze rettowane hordujo, gaž werne huzabnički nascheje zerpvej gorejstanu a tim Herrnhutarom že stawažu, a aź te, fenž tace žine, žedne wińicki Krystusowe a jogo kralesstwa nejžu, ale jo wele wezej s'teju Kschescjanstweju zerpwu derre meńe a do tich stopow Žejušowich stupe, fenž tace tom wošebarstwu tich Farisearow a Sadducearow že stawał jo.

Nicht pacť že nepogorschuj nad tim, gaž won wiži, aź to wošebarstwo tich Herrnhutarow, fenž tom wernem Kschescjanstwu tace napschewimo jo, tace roscjo a pschibera, aź tesh bogate, hužoke a huzone luže. F'nim stupe, aź woni tesh how a tam ten kněski Schuž žu dostanuli. S'jich roscženā a pschiberańa a s'togo dostanōnego kněskego hoplewanańe jo jich wernoscž f'husnaschu. Ze bludi togo falschnego Profeta Mahometa žu wele pschipadńeńa a hoplewanańa podla tich pschiwerezich namařali; jo pacť togodla ta žama wera ta pschawa? S'togo pschiberańa togo Herrnhutarstwege wošebarstwa žu wele wezej te žudi togo pschawego Bohga nad swojeju zerpwu f'husnaschu, dočulaž won pschidajo, aź to swešewane Pawolowe naspet doppelnone hordujo: 2 Tim. 3, 1-17. Cap. 4, 1-3. Zo pak tū derbisch wěšesch, aź wō tich žlědnich dńach budu nastasch hobušne a scheschke jaži. Pschero wono budu žloweři busch

bůsch kani se lůbujuz, chlochdne, fuffale, gárd
 lehogronare, starešchim nepoichluchne, nejekwar-
 ne, nehwete. Bžes lůboszi, nehobjadne, bromo-
 schelniki, nepozne, žiwe, nedobrotne. Pšcheradniki,
 swajne, nadure, kenz wezi se požedaie lůbujuz, nejlt
 Bohga. Kotarež maju kon (wožen) teje Bohga bo-
 jasnoszi, ale teje kamej mož sapru, a rich se hobiaj.
 Pšcheto mot takich šu, kenz tam a šem se do wájom
 šunu a wóhdu te žoinszinki popajžone, kotarež s'gré-
 chami šu hobschekane, a pšches schale se požedaie
 goňone. Kenž pšcheze hufnu a nifula f'husnaschú
 teje wěrnoszi namogu pšchisch. A rowno ako Jan-
 nes a Zambres se Monseboju stawášchrei, tak tesch
 te se stawáju tej wěrnoszi, ako žloweki skasonego ro-
 šima negodne f'tej wěre. Ale wono se jim dalej tak
 nebužo hisch, pšcheto iich gluposz bužo schyknim šjam-
 na, ako tesch woneju bėscho. Tū pak šu nahufnul
 moju huzbu, moju hobjadaie, pretk stawene, moju
 wěru, pokornosz, lůbosz, scherpnoz. Moju pšche-
 goňowaie, moju scherpeie, kotarež mne se jo dosta-
 lo wó Šantiochia, wó Šifonia, wó Enstra, fak we-
 life pšhegoňowaie ja tesch šom pšheňagl, ga jo glich
 ten Knes mno sew schyknogo humogl. Ale tesch schy-
 kne, kenz Bohgaboiasne se fšche žuwisch wó Krystu
 Jesu, derbe pšhegoňowane hordowasch. Sle
 žloweki pak a hobschuzare budu wó tom šem pšhibe-
 rasch, dokulaž woni šawóhdu a horduju šawóžone,
 Tū pak wostaň wó tom, žož šu nahufnul, a tebe jo
 dowěrone, pšcheto tū wēs, mot fgož tū šu jo nahu-
 fnul. A až tū wot mlodoszi te šwete pišma šu we-
 žel, kotarež schi mogu mudrego huznišch, f'šbožna-
 kzi

cji psches tu wěru wō Krystum Jezusa. Schyčno
 pišmo jo wot Bohga nutsch dane, a huzitne k' huzbe,
 k' donajeni, k' polepschowanu, k' roshuzeni wō pschaw-
 dosczi. Abū Bohzi zlowek bül dopolnioni k' schyčno-
 mu dobremu statku gottowi. Zogodla hobsuanu
 ja psched Bohgom a tim Kriesom Jezum Krystum,
 kenz jo pschichodni huzit tich zūwich a humarlich wō
 swojom sijaweni a wō swojom kralejstwu. Prät-
 tui to słowo, nukaj, daschi jo zaß abo newzaß: Do-
 ñas, gros, napominaj sew schyčneju scherpnoscju a
 huzbu. Pscheto wono bujo zaß büsch, wō kotaremž
 woni tu strowě zinezu huzbu nebudu scherpesch ale bu-
 du gami kebe sa swojim pojedanim huzabnikom na-
 gromazisch, sa tim ako jim tej huschi šwerbitej. A
 budu tej huschi wot teje wěrnosczi wothobroschisch a
 ke k' bažnikam hobroschisch. Tū pak buž wachow-
 ni wō schyknich wězach, pschescherp to sle, zin to zelo
 Evangeliskego prätkara, dopoln twuju službu.

Nicht tecke negron, až tacf wele dobrich duschow
 Ptom Herrnhutarškem wošebarstwu šu pschistupili,
 a hischczer wō nom šu; tesch to dobre dosež chwalisch
 namogu, zož woni tam šu dostanuli. Pschetto, gaž
 woni tecke s' pojedana sa jich sbožnoscju, k' nim ke dali
 a podla nich mostali šu: ga nejšu woni glicholan na
 tom derre zinili, až woni dla tacfego pojedana wot
 teje Evangeliskeje Lutherškeje gemeini ke šu wotžetili,
 rowno abū woni sa teju huzbu, kotara wot tich Lu-
 therškich huzona hordujo, tacfe jich pojedane stillo-
 wasch a jich sbožnoscj namafach nauogli, a rowno
 abū ta Herrnhutarška gemeina tu drogu k' sbožnoscji
 lepej pokazala, ako ta Lutherška. Ehto pacf možo
 tate

take s' dobreju wědobnosćju a s' pschawom hopyofas-
 sasch? Mikula namogu te same sa dobre dusche zar-
 žane hordowasch, kotare k' tej rahs husnatej Evan-
 gelskej wěrnosczi wezej lubosczi namaju; nežli až woni
 wot teje sameje worstupe a tim bludam togo Herrn-
 hutarskego wofebarstwa jich pschypadneńe a wěru
 schenkaju. Majuli woni tu Mejuungu a weru, wō
 tej Herrnhutarскеj gmejne rowno tu samu Evangelis-
 ku huzbu namakasch, kotaruž woni wot mladosczi
 wō tej Lutherскеj zerqui blůschali su, zogodla woni
 wot nas se rosželiju a horduju perwej Mähriske bra-
 tšchi a šorichi? A kak mogu woni chwalōne hordo-
 wasch, dočkulaž woni hyschjer pschi tich Herrnhu-
 tarach wostanu, lez rowno woni namakaju, až jich
 huzba a wāsm tom słowu Bohjem tacť napscheschi-
 wo jo. Wono horduju na nich doppelnone, zož
 I Thessal. 2, 10. 12. stoj: Zogodla, až woni tu lu-
 boicj k' wěrnosczi nejšu gorej wofeli, abū sbožne hor-
 dawali. Zogodla bužo jim Bohg poklasch mozne
 bludi, abū tej dži wěri. Abū gužone hordowali
 schyckne, kenž tej wěrnosczi nejšu wěri, ale su na tej
 nepschandosczi spodobane mēli. Och kak huzitne nebū
 wono būlo, gabū nasche Kschescjani wō tej Evan-
 gelskej huzbe perwej se hobtwaržili, potom te Meju-
 nungi, kotare te Herrnhutare wō jich pišmach posna-
 te huzine, sa bohjim słowom spūtrowali, na te war-
 nowańa jich huzabńikow achtowali, ga nebū jim jas-
 no ten luzt sajschel, k' tim Herrnhutaram stupisch, ale
 woni bū tecke jich gmejnstwo sakej spuścili, gabū
 s' newejeńa abo s' pscheschwatańa k' nim bū stupiti.

Zo pacť jo ta predná kšchožen k' tim Herrnhuta-

b 5

ram

ram stupisch? To požedańe sa tim nowim sawõhjo
wele Evangeliskich Kschescjanow k' tomu, aź woni na
tej huzbe jich wot Bohga a togo k'nestwa jim pretk-
stawõnego huzabnik'a jadno žadańe frignu, aź woni
lubej kuzdi žeń jadnogo nowego huzabnik'a k'sche flū-
schasch. Gaź woni űetto s' požedańa sa tim nowim,
tom nowem huzabnik'oju s' wetschim požedańim po-
gluschaju a s' jogo pratkowańa wezej ačo s' togo prat-
kowańa jich huzabnik'a hochowaju, ga dońažu woni
tu winu na tu űegodnosć, űewernosć a űewezene jich
huzabnik'a, kotaregož jim že wostuziw, žož woni
glichenlan tu winu wele wezej wõ žebeputasch deali.
S' takego űepschawego požedańa sa tim nowim pschi-
padnu woni žesto tim bludam wezej ačo tej wernosći,
woni spuscžiju tich wot Bohga jim pretkstawõnich,
pschawe werežich a huzezich huzabnik'ow a stupe k' tim
Herrnhutaram. Ten smilni Bohg jo nam wõ na-
schom lanže ten fryot teje wõdobnosći schenkowal, mū
manū žerquej a Pratkarow, kotare nam to Bohje
glowo teich wõ naschej žerskej rezi žiscže a luterne sa-
powedaju. Mū mojomū mino welikeje mūhi a Un-
kojtom kuzdu űežetu Evangeliske pratkowańa flū-
schasch. Žich wele pacf žu tacf že naflūschali, aź
woni s' požedańa sa tim nowim a s' pakosnosći, te
žerquej a huzabnik'ow, ku kotarimž woni wot Boh-
ga a togo k'nestwa pokazane žu, sañizuju a hocholo
gañaju, abū nowich a drugich pratkarow flūschali.
Och kaf blisko žu tacfe tej űežetownosći; jo tom sa-
wõhjeńu a wotpadněńu! Pšhetto, gaź woni tesch
wot drugich Farrarow, kotare tak huze, ačo to bohje
glowo huzi, jedne bludi űežlūsche a űehafnu, ga wo-
ni

ni psches to same glicholan pscheražiju jich požedañe
 ja tim nowim, jich pakofnosć a ñežefownosć, a ž wo-
 ni teje dobroti, kotaruž bohg jim psched tu wážu a
 jurá pošlal jo, lepej še ñebrochuju; wó tej wofaže
 naporraju woni rosželeñe, woni dawaju pogoršcho-
 wañe, a sporraju iich huzabñikow psches to k's' Dú-
 chowanu, kenz' tacim Požluscharam dobre ñejo.
 Ebr. 13, 17. Gaž ñetto te Herrnhutare tacke pože-
 dañe sa tim nowim markuju, ga ñejšu woni gñile,
 woni še namakaju k' tacim zloweckam, woni jim pschi-
 grañaju, a ž deje do jich s' grommajinow a hátownich
 wážow hogledasch; abú wot ñich samóhžone horde-
 wali: Och warnuško še, abú ten pschawi Bohg,
 kotariž wam ten fryot teje wédobnosći jo schenkowal,
 wam tacu dobrottu sašej ñebral a was spod ten jabr
 ñedal, sa kotarimž wu tac' bežišcho a wójujoscho.

Za žu to mojo hutschobñe derre meñone Pišmo
 hobsamknušch, gaž ja šom hišczer pokazal;
 k' prednemu: kack' jaden wěrní Kschescžan sa teju
 huzbu Pawoloweju 1 Cor. 7, 20. wó tom powolañu
 wostaño, wó kotarenž won powolani jo; ten Herrn-
 hutar pac' swojo wónkowne powolañe spusćio, hofo-
 lo beži, še dowazižo huzabñik' busch, do žusego Amtu
 padño, k' žomu won dañiž godni dañiž powolani ñejo;
 žož glicholan Jacobus žejo Cap. 3, 1. ñedowaj še
 kuzdi huzabñik' busch, wežeze, a ž mŭ schim wetschí
 šud bužomŭ dostanusch. A Petrus žejo 1 Petr. 4,
 15. Daschi ñicht mási wami ñescherpi ako taki, kenz'
 še drugego wežow pschima. A Syrach Cap. 3, 24-
 žož tmojogu Hamptu ñejo, wot togo wostaw tmojo
 mudrowañe; a Cap. 39, v. 25-27, 37-39. žejo won:
 ten,

ten, kotariž drugich dej huzisch, nederbi níz drugego
měsch zínisch. Kať možo ten tu huzbu motwardo-
wasch, kenz dej worasch, a kenz rad tich wohlom
s'tim fshudom gońi, a s'takimi statkami hocholo žo,
a newé níz, ako mot wohlom grońisch. Won derbi
še mußlich, kať dej worasch, a dej rano a posdže tim
kromain futter dawasch. Boni namogu níz busch
poglane: woni namogu tim Hamptam pretkstojasch;
Dániž wó tom mescze še knejisch. Boni namogu ten
rosym mēsch, to pišmo huzisch; daniž to pschawo a
tu pschawdoscj pratkowasch. Boni namogu te
sprachy lasowasch: ale woni derbe teje zašneje žurno-
sczi wardowasch.

K' drugemu: Kať jaden wěrní Kschescjan ako
jaden drogo hufupóni še warmužo, tich slowefow slu-
žabnik hordowasch. 1 Cor. 7, 23. wu scžo drogo hu-
fupóne, nehorduischo tich slowefow služabniki. Zeu
Herrnhutar pať še powdajo a podchischio zelego tej
gmeńe a jich fastojnikam, won jim wezej ako bohžem
glorwu a swojim pschawim huzabnikam posluscha;
žoj glicholan Pawol grońi Ebr. 13, 17. Bužcžo po-
gluschne Waschim huzabnikam, a žischo sa nimi,
pschetto woni wachuju sa wasche dusche, ako te, kenz
rachnowańe sa ne derbe dawasch, abú woni to s'wá-
selim žiniki a níz s' Duchujuze, pschetto to nejo wam
Dobre.

K'tscheschemu: Kať jaden wěrní Kschescjan wó-
takich wěřach, kenz pscheschimo Bohzej pschikasni
nejbu, swojomu kņestwu posluschni jo; (romno ako
jadno kschescjanške kņestwo; níz pschikasasch nebužo,
žoj pscheschimo bohzej kasni jo) sa teju huzbu Pa-
wolomeju

woloweju Röm. 13, 1, 2. Zaden kuzdi buž podejšč
 póni tomu kñestwu, kenz mož nad nim ma: pscheto
 jedno kñestwo nějo, ako wot Bohga, a jo kñestwa
 šu, te šu wot Bohga hustawone. Ehtož še netto
 tomu kñestwu stawá, ten stawá še Bohjemu husta-
 weńu; kotarež pacf še stawaju, te budu šud na še
 dostanusch. Ten Herrnhutar pacf jo tom kñestwu
 nepošluschni. Ež rowno wono wot togo kñestwa jo
 sakasane, ga won glicholan žarži sgrommajini, won
 warbujo, won nagottujo wó drugich wofadach ros-
 želenie, won wotwachilio tich Pošlucharow wot jich
 huzabnikow, won baldi how baldi tam ženo, schyčno
 pscheschowo togo kñestwa pschikasní.

R'swortemu: Eak jaden wěrní Kschescjan to
 swojo žini, se swojima ruckoma wernie žela a swoj
 kleb je. Sa teju huzbu Pawoloweju 2 Theff. 3, 12.
 mu wam pschikajomu a napominamu psches nascho-
 go Kñesa Jesum Krystuša, až wu bujoscho wó schi-
 chem želasch a šami swoj kleb jescž.

Ten Herrnhutar pacf, s' prešdawanim, až won
 tom Humožnikoju Dusche pschiwáhjo, chojži prošne,
 še spuscha na drugich luži blido, a kotare jomu pschi-
 padnu, tich won k' tomu sporrajo, až jich peñese deje
 do togo kascha togo humožnika nutschklascž, gaba
 tesch dejali te swoje nad tim sabudnusch; jož glich-
 lan ten humožnik psches swojogo Pošlažejo 1 Thim.
 5, 8. gaž pacf něcht tich šwojich, wofebne tich doma-
 žnikow nesazarbujó, ten jo tu wěru saprel a jo gorschi
 nežli něwerezí tatan.

Ten Glosž Bohji k' tim samdhžonim.

Za še žumuju, až wu še tak ježno dajoscho wot
 hobroschisch

hobroschisch wot togo, kenj was jo powolal wo tej
 Krystufowej gnaže, na druge Evangelium. Zož
 glicholan jedno druge nejō; mimo, až nekotare bu,
 kenj was bludne huziņe, a fsche to Krystufowe Ewan-
 gelium pschehobroschisch. Alle gabu tesch mu, abo
 Zanzel s' nebā wam Evangelium sapowedal, mimo
 togo, kenj mu wam smu sapowedali, ten buž sakleti.
 Acto mu perwe; smu groñili, tak ja netto safej gro-
 ñu: gabu wam necht Evangelium sapowedal, hinaf,
 nejli kotarez wu scjo dostanuli, ten buž sakleti. Gal.
 1, 6 - 9

Ten Glos Bohji E'tim spättowanim.

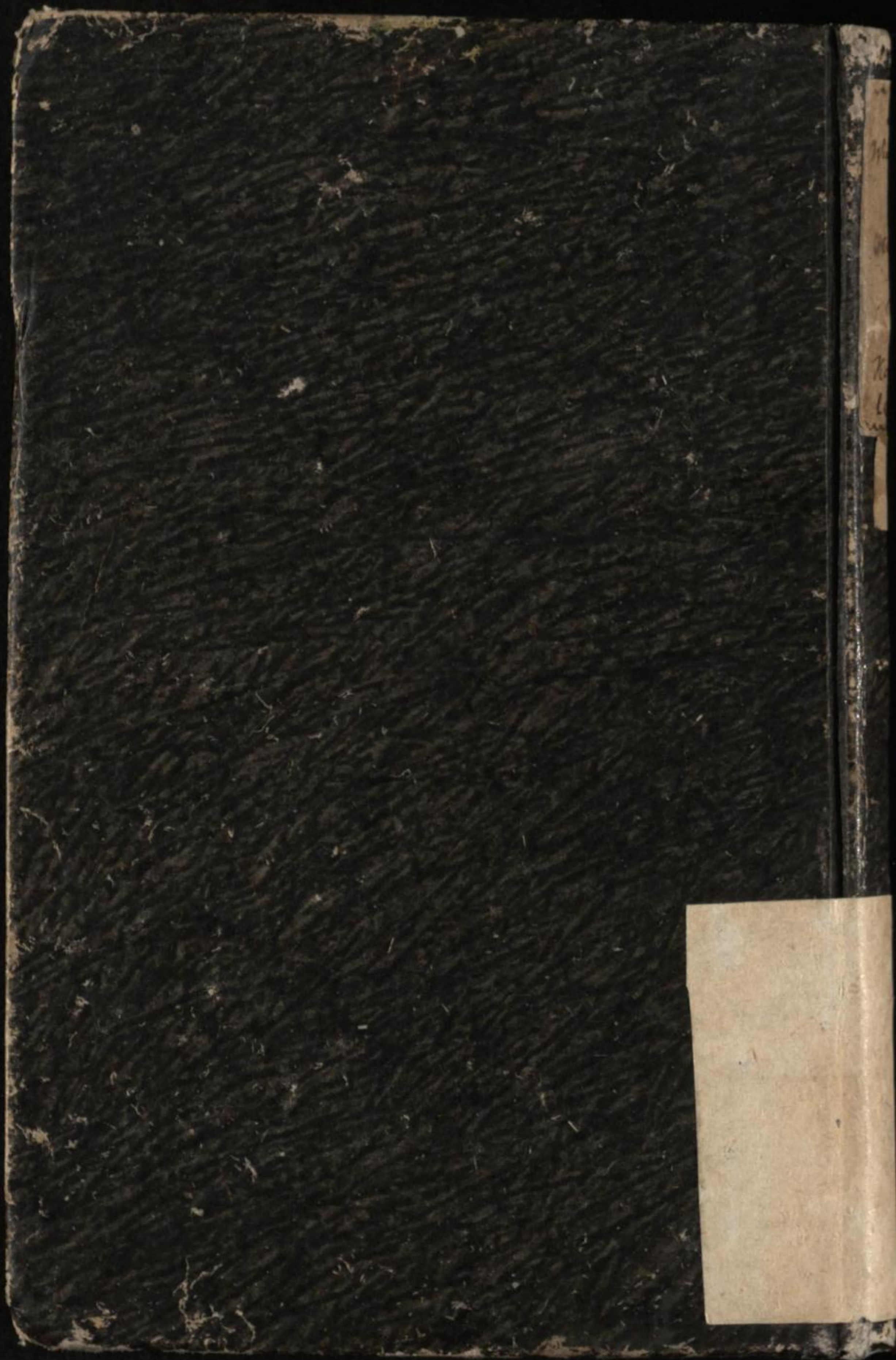
Gal wu wo nezom hinaf müßlone büsch derbischo,
 ga daschi wam Bohg to same sjawio. Glich derbi-
 scho wo tom E'zomu wu scjo pschischli, sa jadnim
 pschawidlom chojjisch a jadonažeje mügli büsch. Phil.
 3, 15, 16.

Ten Glos Bohji E'tim, kenj tom Evangelium were.

Kaf wele sa tim pschawidlom budu se žuwisch,
 na tich buži mēr a smilnoscz a na ten Israel Bohji
 Gal. 6, 19.

Zož wu mascho, to farjcjo, až ja budu pschisch
 Offenb. Joh. 2, 25.

Handwritten text on a small paper label on the spine, including the number 70.

A large, blank, light-colored paper label affixed to the bottom right corner of the book cover.